

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvдовici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiæ Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 20. De Christi circumcisione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

rant, cum eo quod in præsepio coram se habebat: nec sterilis hæc erat conferentia; sed omnino tenera, & admiratione, feruentibusque deuotionis affectibus plenissima: Et in his considerandis, & expectandis, octo integros dies, usq; ad circumcisio[n]em, expendit. Hanc autem Virginem illi censendi sunt imitari, qui dies aliquot in his mysteriis contemplandis ponunt omnia, que ad ea spectant, conferentes in cordibus suis. Felices qui hoc modo possunt & nouerunt infanti huic circa præsepiū assistere! O Virgo sanctissima, doce me conferre in corde, quæcunq; me fides docet de filio tuo, quæq; tu in corde tuo de eo conferebas: ut eisdē benè cordi meo insculptis, ab eius presentia nunquā recedā; sed me tōtū ei cognoscendo, amando, seruiendo impendā in sœcula, Amen.

In Meditatione XXVI. aliis modis ponere, hoc mysterium meditandi.

MEDITATIO XX.

DE INFANTIS IESV Circuncisione.

PVNCTVM. I.

ONSIDERANDVM hic primum accedente die ab ipso Natalio octauo, statuisse B. Virginem, & S. Iosephum, infantem iuxta a legem, quæ id faciendi præcepit parentibus imponebat, circumcidere. PERHONDE ergo primum, exactam B. Virg. san-

S. Thom 3.
P. 1. 37. 4. 1.

a Lemit. 12.3

I.

Etq; Iosephi circa hoc præceptum, obediens-
tiam: quæ etiam si non ignorarent, eius execu-
tionem infantulo, quem tenerrimè diligebat,
dolorem ac pœnam allaturam; non id tamen
eos retardauit, quod minus Dei voluntatē præ-
ferrent. Quare B. ipsa Virgo (si opus fuisset) nō
dubitasset, propriis manibus ariepeto cultel-
lo, sicut b Sephora illa, proprium filium circū-
cidere. Nec desunt, qui dicant, ipsam B. Virgi-
nem circumcisionem peregisse; licet alij S. Iosepho
eam tribuant. Illud certum est: ut runq;
promptum fuisse ad id præstandum, quod Deo
gratissimum fore intelligerent.

b Exo 4.25.

DE IN DB, B. Virginis charitatē & pietatem
perpende, quæ omni dubio procul, huic actio-
ni præsens interfuit: tum ut filiū foueret eius-
que vulneri, quem tantoperē diligebat. mede-
retur: tu ut preciosissimū, qui efflueret, sanguinem,
& ipsum præputium conseruaret: sciens,
sanguis ē esse Dei, immensiq; valoris. O quan-
ta pietate & reuerentiā illum in pectore suo
seruarit! quā blanda cum ipso sanguine collo
quia miscuerit! quomodo eius intuitu ab æter-
no Patre, ut mundo parceret, obsecrarit! imò
addidisse credibile est, ut si possibile esset, hac
sanguinis effusione. quæ tanti valoris erat, cō-
tentus esset. Cū Spiritu etiā sancto, cuius erat
spōsa, colloquia alia miscebat, verbis vtēs Se-
phoræ, quæ, cū filio suo in diuersorio existens,
dixerat Moysi: O Spiritus sanct. c quomodo mi-
hi sponsus sanguinem es! dum filij mei sanguinem
vis effundi. quo sacri eius pedes perfundantur.

II.

c Exo. 4.26

O

Nec

Nec tamen propterea te deseram, sicut illa
Moysen dimisit: quia voluntatem tuam mez
in omnibus præfero, etiam cum eo nomine
propriū meum sanguinē effundere oporteret.

III.

A L I V N D E tamen, dolor & compassio
ip̄sus B. Virginis viscera penetrabat, cum fi-
lium talia patientem cerneret! flebat cum fete,
& maximē ob fletus illius causam, dixit
tunc in corde suo: O culpa originalis, quam
stas carē filio meo! O Adami terreni lapsus,
quām es amarus cœlesti! O Virgo beata, si
mihi daretur te in fletu isto comitari, ac pro
meis sceleribus flere, quō eorum veniam, vir-
tute sanguinis filij tui, impetrarem!

P V N C T V M II.

C O N S I D E R A N D I deinde sūt heroici vir-
tutū act°, quos in Circūcisione sua Christus
ipse edidit: neq; enim solūm dolorē, ut alij in-
fantes, rationis v̄su carentes, tolerabat, sed em-
mios virtutum actus edebat. **P R I M U M O N-**
D I E N T I A B, q̄ legi præstítit. Nā ergo tanquā
Deus, supremusq; Legislator, potuisset secum
in ea lege dispensare, ad q̄ sufficiens non de-
fuisset causa; aut certē in ea dispensandi nulla
fuisset necessitas q̄ ea lex nullo modo eum 2-
stringeret; vt qui sine viri opera, & abīque vilis
originalis culpæ debito conceptus esset: vo-
luit tamen sponte sua præcepto illi, etiam si
spero & pœnali, parere, simulq; protestari, in
vniuersam vterē legē seruaturum. Nam Apo-
stolus, a testificor (ait) omni homini circumcidan-
te, auonā debitor est vniuersa legis facienda vni-
fi valde

a Gal. 3.5.

si valde illa esset grauis: Quare adorandus & benedictus hic infans, cum circumcidisti voluit, ad totū illud legis pondus ferendū se obrulit.

b Legē ipsam totā in medio cordis sui reponens, b Psal. 39. 9

vt per Regiū Prophetam ipsemet dixit. O anima mea, cur te non promptam offers, ad suaue Nouæ & Gratia legis onus & iugum ferendū, cūm Christus, ad grauissimū & intolerabile Veteris portandum, tui causa se offerat? Si is, etiā difficultima, & ad quæ omnino non tenebatur, tui causa amplectitur: cur tu facilia, quæ ipse iubet, refugis? Ignosce Domine, inobedientiæ meæ: & iuua, tuum sequi exemplum, in lege tua custodienda, sicut ipse custodisti.

HVMILITATIS deinde insignem edidit actum: Nam infans hic cum non posset se peccatorem reputare, vt qui nec esset, nec reipsa vlo modo talis esse posset: voluit tamen talis haberi, cum se Circuncisioni subiecit: quæ peccatorum infantum indicium erat: vt ita quicquid circuncidi eum videret, peccatorem esse reputaret. Quo ruborem nobis iniicit: qui, cum reipsa peccatores sumus, videritamen nolumus, sed iustorum operimenta querimus, Quare, anima mea, cum te veritas humiliet, quæ reipsa peccatrix es: humiliet & charitas, vt, quæ ob scelerata humilatione te dignam judicas, optes, exemplo tui Domini, humiliari: etiam si innocens omnino esses.

TERTIUS, PATIENTIAM insigniter exercevit. Nam infantes ceteri, rationis vsu carentes, circumcisionem non timent: nec cultrum, aut

II.

S Bern ser.
24. in Can.

III.

O 3 eius

eius vlnus & ictum sentiūt, donec re ipsa infligatur; sed infans hic innocentissimus, vt qui iudicij vnu vir esset perfectus, quid sibi immineret nouerat, & cultri vuln^o naturaliter per timescebat: sed ita nihilominus quietus immotusq; mansit, atq; si nihil tale nouisset: & cum ictum accepit, et si, vt infans, plorauit (attulit enim illi intensum dolorem ob tenerā complexioñē) in corde tamen exultauit potius, ob sanguinē tanto suo dolore effusum, complacens sibi in eo, quod æterni Patris voluntatem, ad utilitatem nostram impleret.

IV.

QVARTÒ, ardentissimam exercuit CHARITATEM, dum tantillum illum sanguinetan: o amore fudit; vt, si fuisset ē re nostra, tū statim effudisset: sicut, si expeditus, plur. & acerbiora tunc vulnera excipere; prompsit ad ea excipienda, ob Patris amorem, nostrāque commodum obtulisset. O Charitas immensa! o patientia inuicta! o humilitas profunda, & exactissima Redemptoris mei obedientia! o virtutes altissimae quibus facer dotalis texitur vestis: preciosior illa multo, c ex hyacinto & purpura, cocoq; bītūcto & byssō retorta. O Sacerdos summe qui hanc hodie vestem induisti, d vt Sacrifium offerres Matutinum; quam eriam indue in ipsa cruce, vt offeras Vespertinum, indu me, oro Domine, alia simili, quo & ecce p^o & animam exhibeam hostiam viuentem, sanctam, Maiestati tux^o beneplacentem. Eubesco, Domine, quatuor his virtutibus me nūdam

c Exo. 39. 2.

d Exod. 29.

Num 28.8.

e Rom. 12.1.

dum & vacuū cernens: Iuuia me gratia tua, vt
eas induens, f^unuditatē meam operiam, Amen.

f Apoc. 3.18.

P V N C T V M III.

TERTIÒ pergendo vltierius intelligam,
Christum, sūx corporalis circumcisio-
nis exemplo, spiritualem a *circuncisio-*
nem à me exigere: docet enim hortaturque, vt
superflua in me omnia, delicias, honores &
reliqua carnis commoda circuncidam & ab-
scindam; vitia & inordinatos affectus morti-
ficem; quō Dei legi satisfaciā, etiamsi ad hoc,
sanguinem fundere sit necesse: hac enim ratio-
ne spiritū obtineri, dixit quidam Sanctus
(teste S. Dorotheo) singulari illa sententia:

a Rom. 2.29

b Da sanguinem. & accipe spiritum: Spiritus e-
nim perfectio sine sanguine non acquiritur:
mortificatis nimirum ac nimirum ac circumci-
sis omnibus carnis & sanguinis affectionibus.

b Serm. 10.

DE B E O præterea æquo animo accipere, quod
alij me circumcidant, iuuentque; exuere super-
flua mea; siue id rectā siue minus rectā inten-
tione faciant, vt scilicet iniuriā aliquā mē af-
ficiant; siue honorem, siue commoditates alias
auferant, etiam usque ad sanguinem. Siquidem
(Apostolo teste) non magnum quid præstare
censemus est, c qui nondum usque ad sanguin-
em restitit, aduersus peccatum repugnans:

c Hebr. 12.4

d Exo. 4.25

Quare Christo, qui suo nos ad id inuitat exē-
plo, illud dicere licet: d *Sponsus sanguinis tu*
mihes: quia tui gratia libenter quācunque ad-
uenientem circumcisionem & mortificatio-
nem feram, etiam usque ad sanguinem.

II.

O 4 AD

III.

AD hæc, iuuerit considerare, tribus in locis Christum Dominum, & apud tria hominum genera, sanguinem suum sudisse. PRIMVM, in Circuncisione manu ministri Dei, qui sancta intentione eius effudit sanguinem. DEINDE, in horroto, per se ipsum, consideratione instantis sibi passionis, quæ sanguinem sudare ipsum coegerit. TERTIO, apud Pilatum, & in Caluario monte, carnificum & Sathanæ ministerorum manibus: ut ex his discam, ad sanguinem meum dandum, & quiduis tribus his modis & occasionibus patiendum, paratu me esse debere. PRIMVM meipsam ministeriorum Dei iussis ita subiiciendo, ut libere circumcidant & scindant, etiam quæ mihi sunt charissima. DEDINE, meipsum vindicem & ultorem mei ipsius constituendo, in pœnitentia & mortificationis operibus, carnis castigatione, & eorum spoliatione atq; abiectione, quæ in diuino obsequio mihi sunt impedimentoa, licet in his dolo ferre oporteat. DENIQUE dolores & incommoda quæq; ferendo, à meis aduersariis iniquè illata. O IESV, per sanguinem illum tribus occasionibus à te effusum supplico, excita cor meum, ut promptum se offerat, vbiunque similes occurrant occisiones, ad proprium effundendum: nam etsi plurima habeat meritò circuncidenda, à proprio tamen amore, ne manum admoueat, impeditur: tu ergo, Domine, tuam adhibe, circuncide, & rem ita dispone, ut & alijs circumcidant: nequid in ipso superflui remaneat,

quod

quod diuinæ tuæ maiestati displiceat.

De effusione sanguinis in Circumcisione construi & alia potest meditatio eo modo, quo in 4. Parte Meditatione 23. fiet circa sanguinem ab eodem Christo Domino in Passione effusum.

MEDITATIO XXI.

DE NOMINIS IESV IMPositione.

PUNCTVM I.

ON SIDERANDVM circa nomen IESV, quis illud imponat, quam ob causam, & quomo- do ipse illud acceptet. PRIMVM perpende, primarium huius nominis auctorem, nec B Virginem, nec Angelum, sed æternū Patrem fuisse. Tanta est enim Infantis huius dignitas, ut creatura nulla siue terrena, siue cœlestis, per seipsum potuerit aptum ei nomen imponere: sed ille solus, qui eum nouit; & finem, ob quem homo siebat; & officium, quod, quā homo, erat obiturus: ac propterea cùm alia multa imponere potius- set, hoc elegit, quod Saluator interpretatur: cùm enim ad nos saluādos veniret; & hoc eius esset officium: aptissimum erat nomen, quod ei imponeretur. Licet autem aliqui alij eo nomine fuerint compellati, id tamen fuit fi-

O s gura

